DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

XXVI. ÉVFOLYAM 8. SZÁM 1982. AUGUSZTUS ÁRA: 4,50 Ft

MELLÉKLETTEL

SZÁVAY EDIT rajza

Kedves Gyerekek!

Köszönjük a nekünk küldött képeslapokat! Sok szépet, érdekeset láttatok. Örülünk, hogy ilyen vidáman telik a nyár!

Szeretitek a friss kenyeret? Mi nagyon szeretjük. Tudjátok-e, hogy augusztus 20-a az új kenyér ünnepe? Learatták a gabonát, a malomban lisztté őrölték, abból sütik az új kenyeret. Emese rajzán az ügyes pékek szorgoskodását láthatjátok. Mindenkinek jó étvágyat kívánunk az új kenyérhez!

TÁTRAI EMESE, 6 éves, Nyíregyháza

Kedves Petra! Megkaptuk a leveledet, de ez csak annak az aranyos postás bácsinak köszönhető, aki megkereste a mackóbarlangunkat annak ellenére, hogy te nem írtad rá a borítékra a címünket. Szerettünk volna válaszolni neked, de nem lehetett, mert nem árultad el, hol laksz, még a vezetéknevedet sem tudjuk. Ha felismered a képen a borítékodat, írd meg a nevedet és a címedet, anyuka, apuka vagy más felnőtt segítségével!

Kedves Gyerekek! Sokan írtok vagy rajzoltok nekünk felnőtt segítsége nélkül. Aki önállóan szeretné megcímezni a borítékot, figyelje meg, ilyen a helyes címzés:

Ne felejtsétek el, hogy bélyeget is kell ragasztani a borítékra!

Júniusi rejtvényeinket olyan sokan megfejtettétek, hogy alig fértek el a szerencsekerékben a borítékok. A *Keresgélő* című rejtvényt azok fejtették meg jól, akik három virágot rajzoltak. A *Víz, víz...* című rejtvény minden képe valamilyen kutat ábrázolt, a csónakos kép nem illett közéjük.

Lássuk, kinek a nevét húzta ki Bagoly Bandi a szerencsekerékből:

Botond Krisztina, Hajas Barbara, Hegedűs Beatrix, Kasos Csaba, Vukovári Panna és *Viktor*, Budapest – *Balla Réka*, Tatabánya – *Balogh Erzsébet*, Székesfehérvár – *Bálint Zsolt* és *Balázs*, Mohács – *Besenyei Csaba*, Eger – *Bocz Tamás* és *Karcsika*, Mezőtúr – *Czudar Andrea*, Gyöngyös – *Cseke Gyöngyi, Kővári Lacika, Torda Eszti*, Győr – *Csibi Mónika*, Kozármisleny – *Dénes Ádám*, Nagykanizsa – *Dóczi Mária*, Halásztelek – *Fontos Istvánka*, Martfű – *Gaál Peti*, Szekszárd – *Horváth Péter*, Kapuvár – *Horváth Zsófia*, Százhalombatta – *Kuliga Gábor*, Szarvas – *Polgár Gábor*, Pécs – *Szabó Viktorka*, Nyíregyháza – *Száva Katalin*, Sarkodkeresztúr – *Tas Dávid*, Balatonakarattya – *Tresz Ilona*, Bátaszék.

MEGSÚGOM, hogy a szeptemberi Dörmögőből ismét megtudhatsz valami érdekeset a csillagokról. S hogy Dörmiék mit csinálnak? Tortát keresnek a fán!

MADÁR ESZTER *rajzai*

FLAMM JÁNOS:

Nagyapa ajándéka

Egy hosszú, egy rövid csöngetés.

— Ez a Nagyapa! — kiáltotta Zoli, s amint édesanyja ajtót nyitott, feltűnt Nagyapa magas, szikár alakja.

— Szervusztok. No, Margitkám, hol az én kis unokám? — kérdezte, aztán leguggolt, úgy ölelte magához Zolit.

Nagyapa megitta a kávéját, s hamarosan együtt indultak el. Ugyanazon az úton mentek, amerre reggelenként Zoli az óvodába igyekezett édesanyjával, mégis mintha most mások lettek volna a házak, a kirakatok. Nagyapával nem kellett sietni, meg lehetett állni, bámészkodni a hirdetőoszlopok előtt és kérdezni, kérdezni mindenfélét, Nagyapa válaszolt.

Zoli óvodás volt, mégpedig nagycsoportos. Közeledett a nyár vége, s egyre több szó esett az iskoláról. Zoli egyre-másra azt számolgatta, mikor is lesz az a szeptember eleje.

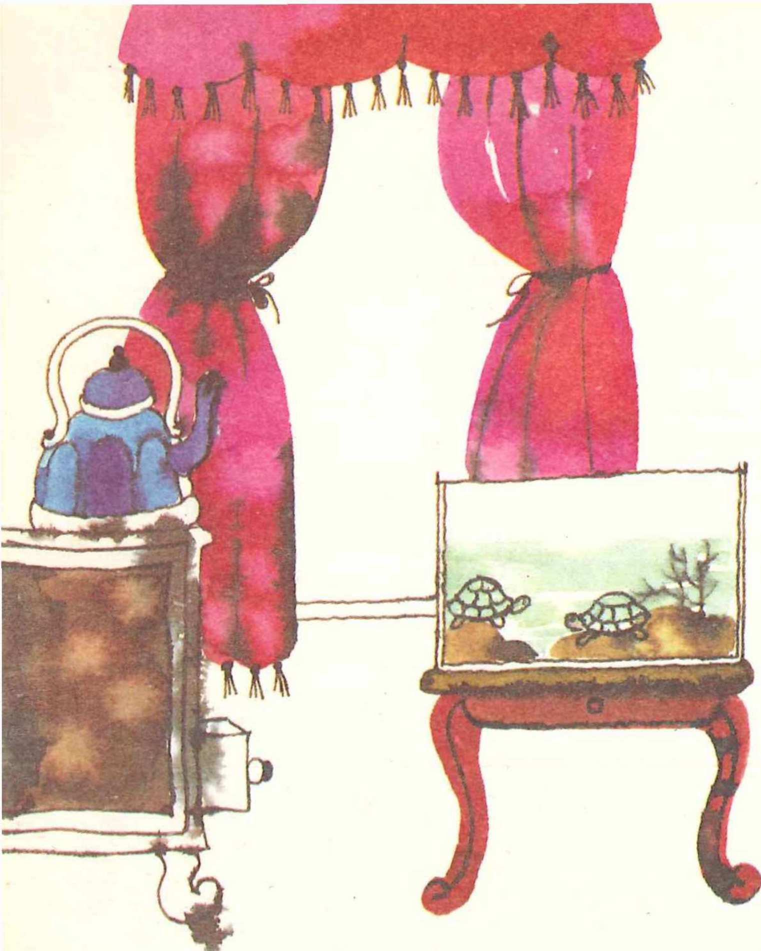
— Nagyapa, számolj! — szólt Zoli.

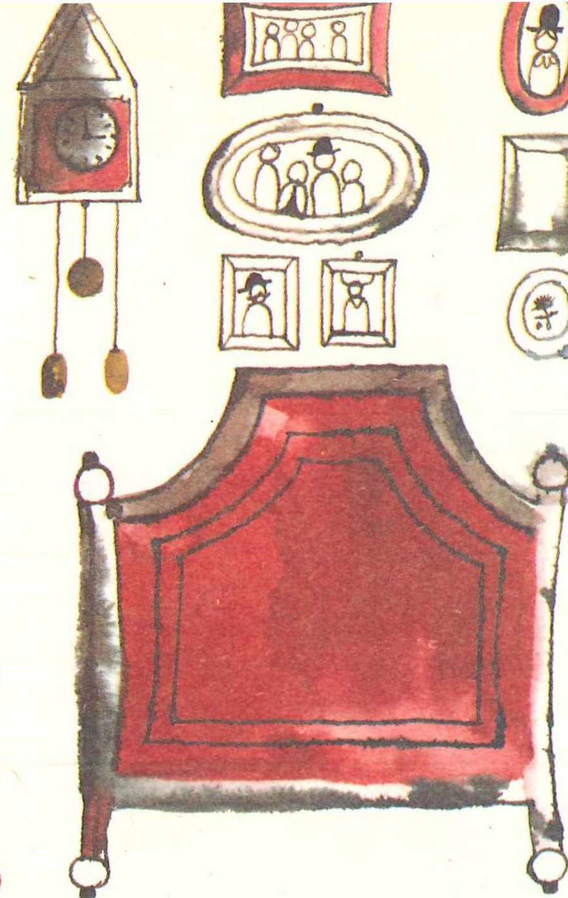
— Rendben. Számoljunk lassan, s mire húszig érünk, biztosan itt lesz az autóbusz.

Számolni kezdtek. Tizenkettőig jutottak, amikorra nagy szuszogással megérkezett a negyvenhármas csuklós busz.

A városligeti játszótéren sok gyerek nyüzsgött a csúszdák, a hinták, a mászókák

SOMORJAI ÉVA rajzai

körül. Zoli boldogan mutatta meg ügyességét a cölöpvármászásban, a kötélhintázásban. Aztán lángost ettek, szörpöt ittak, s úgy elszaladt az idő, hogy észre sem vették: már besötétedett, indulniuk kellett haza.

Másnap délután Zoli elindult szüleivel megvásárolni az iskolakezdéshez szükséges tárgyakat. Együtt választották ki a vízhatlan, macskaszemmel ellátott hátitáskát, a tornacipőt, a füzetcsomagot, s mindent, amire egy első osztályosnak szüksége van.

Néhány nap múlva, Nagyapa csöngetésére, Zoli válaszolt:

— Egy kis türelem, azonnal!

Gyorsan felkapta köpenyét, hátára vette táskáját és mikor Nagyapa belépett, elvonult előtte.

— Ez igen! — mondta Nagyapa — már

azt hittem, hogy eltévedtem. De látom, hogy az iskolásfiú te vagy Zolikám! Ma hozzám megyünk — folytatta —, a teknőcök úgyis régen láttak már.

Zoli, mint mindig, ezúttal is izgalommal várta, hogy belépjenek Nagyapa birodalmába. Megetették a teknőcöket, aztán Nagyapa a szőnyegre térdelt, felhajtotta az ágytakarót és az ágy alól előhúzott egy öreg, színétvesztett, kopott bőröndöt.

— Na Zolikám! Csukd be a szemedet, és nyújtsd ki a kezedet!

Zoli úgy tett. Hallotta, hogy a bőrönd zárai kattantak, s egyszercsak a tenyerén érzett valamit. Kinyitotta a szemét és egy fa tolltartót látott.

— Ezt neked adom. Neked őriztem meg. Édesapád első tolltartója volt.

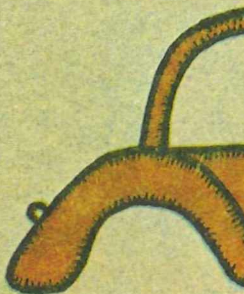
A tolltartó tetején ott állt a neve is: Nagy Zoltán 1. osztályos tanuló. Zoli kinyitotta, s a tolltartó hosszú rekeszeiben vadonatúj ceruzák sorakoztak: fekete, piros-kék, egy vastagabb piros, mind hegyesre faragva, aztán egy ceruzahegyező és egy radír. A tolltartó fedelének belsején pedig egy ÓRAREND.

— Sok sikert kisunokám az iskolában!

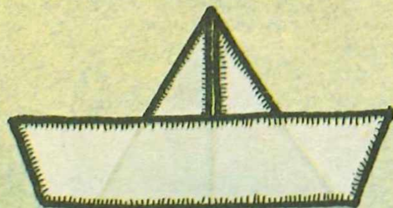
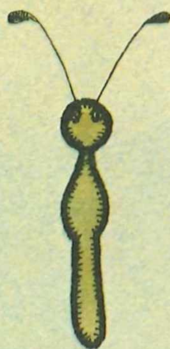
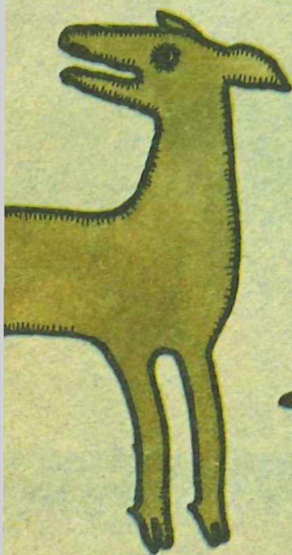
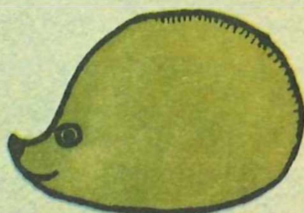
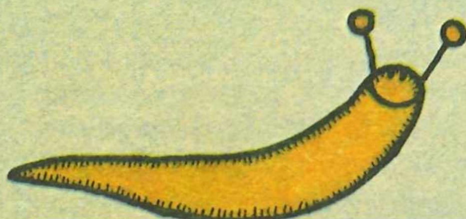
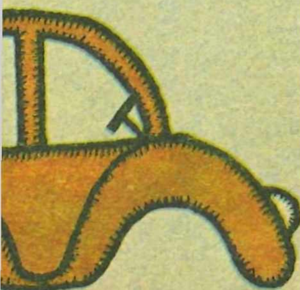
Amikor Zoli az első iskolás napon kitette tolltartóját a padra, úgy érezte, mintha Nagyapa is mellette ülne, s amikor végigsimított a tolltartó tetején, mintha Nagyapa meleg tenyerét, ujjait érezte volna kezében.

STUIBER ZSUZSA rajza

Rajzolós játék

Vegyél elő színes ceruzát vagy filctollat, és rajzolj kereket az autónak, szép színes szárnyakat a pillangónak, házat a csigának, tüskét, lábat a sündisznónak, nagy ágas-bogas agancsot a szarvasnak, fület a majomnak és vizet a hajó alá. Ugye, hogy sokkal szebbek lettek!

K. M.

Újabb születésnapi levelek érkeztek Dörmögőhöz: a SOIMII PATRIEI című újságtól küldtek üdvözletet nekünk. Az újság címe magyarul: A Haza Sólymai. Romániában így nevezik azokat a gyerekeket, akik ma még óvodások, de hamarosan iskolába mennek, és kisdobosok, úttörők akarnak lenni. Készülnek az úttörőéletre: segítik óvodás társaikat, segítenek otthon szüleiknek. Szeretik hazájukat, és bátrak akarnak lenni, mint a sólyom. Ezért választották ezt a nevet újságjuk címéül is. A lap egyik munkatársa lerajzolta Dörmögőt, és ezt a verset írta róla:

Il aşteaptă cei isteţi
Drag le este tuturor;
Pe fetiţe şi băieţi
Veseleşte Dömötör.

Din al României prag
Şoimii patriei, firesc,
Îţi trimit cu dor şi drag
Un salut prietenesc!

Nevet, játszik veletek,
szerez sok-sok örömöt,
várják is a gyerekek
a Dörmögő Dömötört.

Román földről küldtük el,
de tán ott is hallani:
üdvözölünk titeket,
mi, „A Haza Sólymai”.

Romániában magyar nyelven is megjelenik „A Haza Sólymai” című újság. Minden hónapban szerepel benne Csipike, a gyerekek kedvence. Ugyanolyan jó barátjuk ő, mint a Dörmögő olvasóinak Berci és Marci. Csipike levelet is írt olvasóinknak.

Kedves Dömötör!

Kérlek, hagyd abba egy kicsit a dörmögést, és figyelj rám!

Az ember el sem hiszi rólad, hogy már huszonöt esztendős vagy. A gyerekek nőnek—nődögélnek, és mi kicsik maradunk. Szerencsére mindig új olvasók váltják fel a régieket!

Kívánom neked, szeressenek továbbra is a magyarországi gyermekek, mint ahogy mi is szeretjük egymást romániai barátaimmal, levelező társaimmal, „A Haza Sólymai” olvasóival. És kívánok neked sok lépesmézet! Ha kell, küldök!

No, most már dörmöghetsz tovább.

Igaz barátod,
Csipike

Hallottál már valaha Csillebércről? Jártál már ezen a szépnevű helyen? Ha pesti gyerek vagy, most bizonyára felcsillan a szemed, mert Csillebérc nevéhez szabadsághegyi kirándulások emléke fűződik. Eszedbe juthat róla a közeli Normafa lejtője, a Libegő, a Fogaskerekű vidám harangjele és az Úttörővasút sok piros nyakkendős vasutasa.

Aki az idén tavasszal, április 3-án és 4-én arrafelé sétált, láthatta, hogy a Csillebérci Úttörő Nagytáborban kivételes napok voltak. Mackónapok. Itt rendeztük születésnapi ünnepségünket, itt fogadta vendégeit a 25 éves Dörmögő Dömötör.

Kik voltak vendégeink? Azok a gyerekek, akik a legtöbb levelet *rajzolták* — hiszen írni kevés óvodás tud még —, és azok, akik a legtöbb rejtvénymegfejtést küldték. Így aztán névről meg a rajzai alapján szinte minden érkezőt ismertünk; mégis, micsoda nagy öröm volt a személyes találkozás!

Amikor az ország különböző részeiből összesereglett gyerekek és szülők egymással is megismerkedtek, elkezdődött a játék a hatalmas parkban. Az örömöt fokozta, hogy megjelent a gyerekek régi ismerőse, Levente Péter, barátjával, Gryllusz Vilmossal. Mulatságos, szórakoztató műsorukat a szülők ugyanúgy élvezték, mint a gyerekek! Eljöttek a XIV. kerületi Úttörőház bábjátszó szakkörének tagjai is, akiknek előadása rengeteg tapsot kapott. A legérdeklődőbb nézők az előadás után még a bábokkal is játszhattak egy keveset. És aki ennyi játék után sem fáradt el, egész mesefilmsorozatot nézhetett végig lefekvés előtt. Mert ez a vendégség két napig tartott ám!

Másnap reggel újabb meglepetések következtek: ki-ki válogathatott a felkínált „csemegék" között. Aki a közeledő húsvét alkalmából meg akarta tudni, hogyan kell hímes tojást festeni, nyomban hozzákezdhetett. Volt, akit az érdekelt, hogyan készít színes papírból varázslatos ügyességgel madarakat, virágokat, csónakokat Mitsui Sen, japán

HORVÁTH ZOLTÁN fotó

MACKÓNAP CSILLEBÉRCEN

szobrászművész. Megint mások agyagformákat gyúrtak, rajzoltak, bábokat készítettek, és észre sem vették, milyen hamar elszaladt a délelőtt. Pedig akkor egy nagy teremben már hangolták hangszereiket a zenészek! Most kezdődött még csak a táncház! Akkora volt a vigasság, mint egy lakodalomban.

Sokat táncoltunk, bele is fáradtunk mindnyájan.

A búcsúzásnál a legszomorúbb talán éppen a vendéglátó „főmackó" volt, aki 25 esztendőn keresztül oly sokat tett azért, hogy a gyerekeknek minél több öröme teljék a Dörmögőben.

Köszönjük Rákos Klárának, Klári néninek — akit azóta a *Szocialista Magyarországért Érdemrenddel* tüntettek ki —, sokéves munkáját, és kívánunk neki örömteli nyugdíjas éveket! Arcát az ünnepség estéjén láthattátok a televízióban. Gyerekek! Ha találkoztok vele az utcán, köszöntsétek!

K. M.

S. TÓTH LÁSZLÓ:

A GÖNCÖLSZEKÉR MESÉJE

Csillagos éjszakán a csillagnézők először mindig a Göncölszekeret keresik az égen. Könnyen meg is találják, mert minden derült éjszakán látható az égbolt északi oldalán. Hét fényes csillagból áll; együttesen valóban olyanok, mint egy szekér. A hátsó négy csillag a szekér maga, az első három pedig a rúdja, ami bizony görbe.

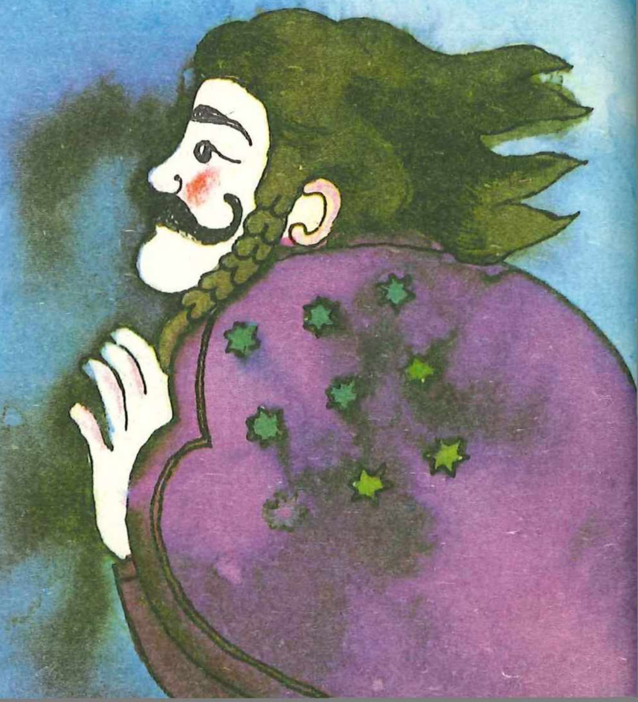
A Göncölszekér közelében az égbolton van hét másik kevésbé fényes csillag, amely a népnyelv szerint a Göncöl mása, azaz a kis Göncöl. Ez kisebbnek látszik, mint a Nagy Göncöl, a rúdja pedig felfelé görbül. A rúd végén van a Sarkcsillag.

Előfordulhat, hogy a Göncölszekeret egészen furcsa helyzetben találjuk az égbolton. Például rúdjával lefelé lógni látszik. Ennek oka nem más, mint a Föld forgása. Emiatt látszik forogni az égbolt is, a Sarkcsillag körül. Forgás közben úgy tűnik, a Göncölszekér elmozdul. Azt gondolnánk, hogy mint minden rendes szekér, előrefelé megy a rúdja irányában. De nem így van ám! A Göncölszekér bizony örökösen hátrál az égbolton! Nincs ebben semmi különös, hiszen nem lovak húzzák ezt a szekeret. Nem is igazi szekér, hanem a csillagok véletlen játéka, hogy éppen így helyezkednek el az égen.

Emberemlékezet óta a magyarok e hét csillagot Göncölszekérnek nevezik. A szekérre könnyen ráismerünk, de mit jelent a neve: Göncöl?

Ennek meséje nagyon érdekes. Azt mondják a régiek, Göncölnek hívtak egy táltost, aki nagy tudású, csodákat művelő ember volt. Beszélni tudott a madarakkal, a fákkal és a növényekkel. Híres tudósa volt a gyógyítás tudományának is. Állítólag ő találta fel a szekeret. Senki sem látta, hol és hogyan tűnt el Göncöl az emberek közül, ezért úgy vélték, az égre költözött görbe rúdú szekerével, és most is ott jár.

A népek a Göncölszekérnek nagy jelentőséget tulajdonítanak, ezért sok máig is élő

mondás terjed róla: „Olyan nehéz, mint a Göncöl szekere”, „A Göncölszekér húzza az egész eget”. Azt mondják a kevélyekre: „Azt hiszi, ő hajtja a Göncölszekeret.”

Van egy halvány csillag a szekér rúdjának második csillaga mellett, amelyet csak a legjobb látásúak vehetnek észre. Ezt Béresnek, Kisbéresnek vagy Ostorosnak nevezik. Erről is van egy érdekes mondás: „A Göncölszekérbe ökör van fogva, három pár; a középső ökörnek a fülében van a Hüvelykpici, s onnan hujogat: Cselő, hajsz!”

Ez a halvány csillag valamikor az éles látás próbája volt. Például a rómaiaknál csak azok lehettek katonák, akik ezt a csillagot biztosan észrevették.

Látásod próbájaként te is megkeresheted a Kisbérest az égen!

Miért nincsen a holdnak ruhája?

OROSZ MESE

Fordította: ZOLTÁN ARANKA

Egy napon a hold is ruhát akart viselni, mint az emberek a földön.

Elment a szabóhoz. A szabó mértéket vett, és megkérte a holdat, hogy öt nap múlva jöjjön újra.

Amikor a hold öt nap múlva fel akarta próbálni a ruhát, túl szűknek és túl rövidnek találta.

— Valószínűleg tévedtem —, gondolta a szabó, és újból mértéket vett. — Gyere ismét öt nap múlva! — mondta.

Amikor elérkezett az idő, a hold útnak indult, de a ruha most sem volt jó. Még mindig túl szűk és túl rövid volt.

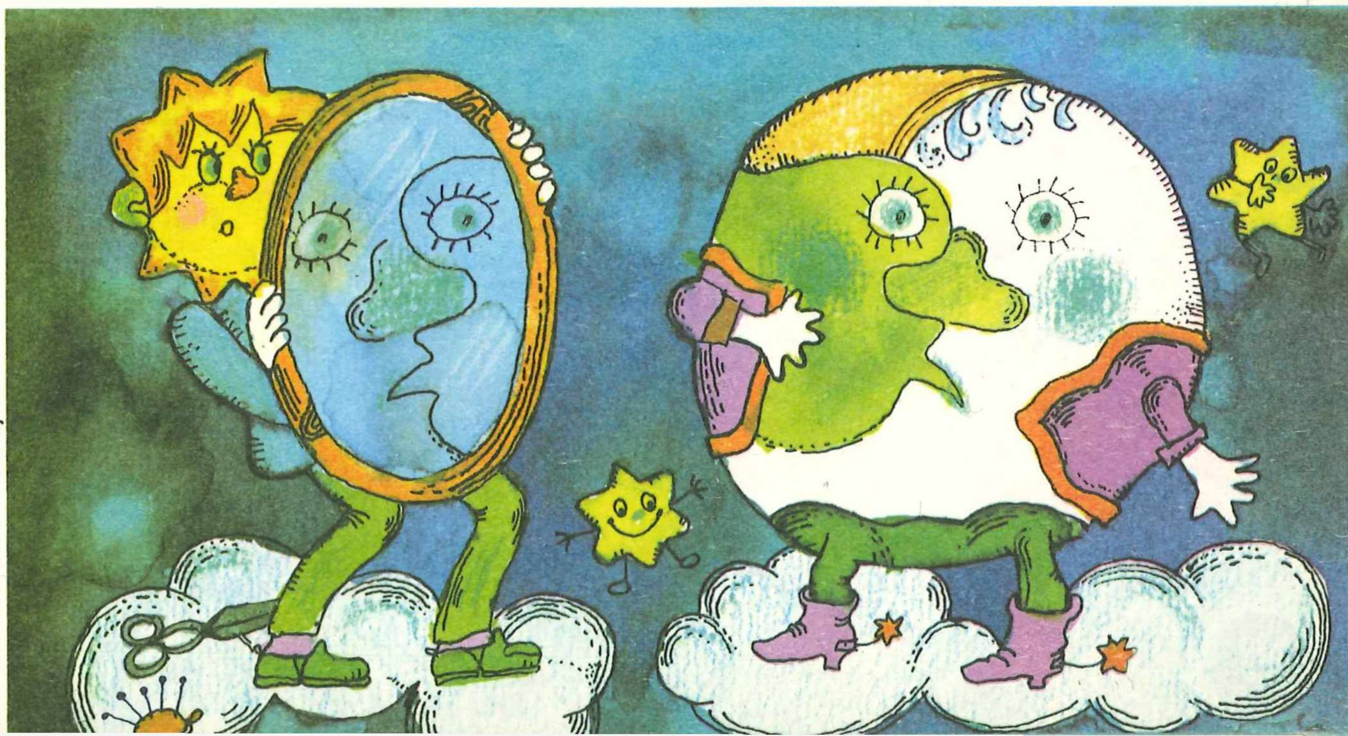
— Úgy látszik, megint tévedtem — sóhajtozott a szabó. Megkérte a holdat, hogy várjon még öt napig.

A szabó átalakította a ruhát.

Öt nap múlva a hold lehengeredett az égről, mert olyan kerek volt, mint egy golyó. A ruha most sem állt jól rajta.

— Kedves hold — szólt a szabó —, én nem tudok neked ruhát varrni! Egyszer vékony vagy, azután meg vastag, egyszer nagy vagy, azután újra kicsi.

És mert a szabó nem tudott a holdnak megfelelő ruhát varrni, azért még a mai napig sincs ruhája.

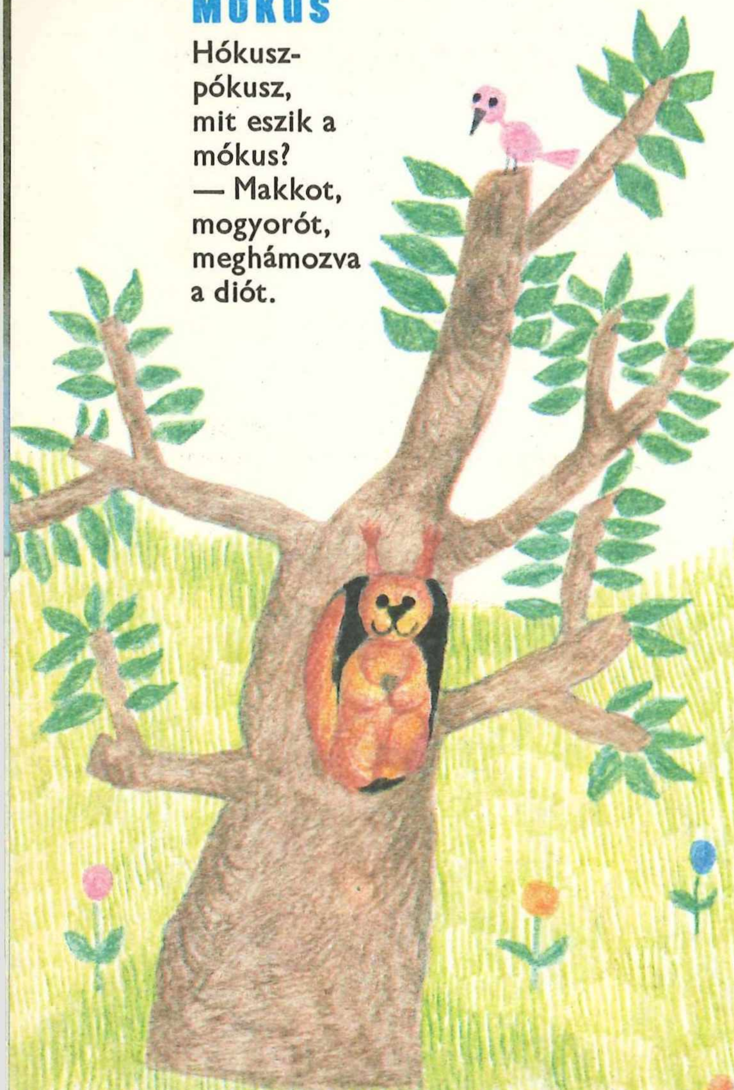

KOLTAI ÉVA rajzai

UDUD ISTVÁN:

Mókus

Hókusz-
pókusz,
mit eszik a
mókus?
— Makkot,
mogyorót,
meghámozva
a diót.

LELKES MIKLÓS:

Kos

Méregetik a kosok:
mi a kevés, mi a sok.

Az én kosom okosul,
míg a füle lekonyul.

Holnap már megannyi kos
között ő lesz főkos,

s fülelik más kosfülek:
sokat bég vagy keveset?

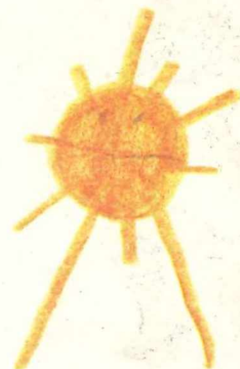

DARÁZS ENDRE:

Sír a béka

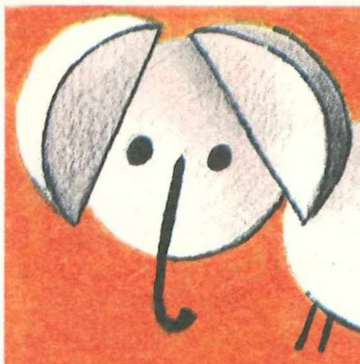
Sír a béka:
Brekeke —
Van ötezer
Gyereke.

Egy sem kapott
Még nevet.
Íly sok nevet
Hol vehet?

STUBER ZSUZSA rajza

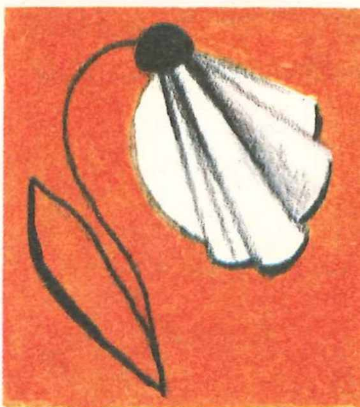

Körcímkéből készül

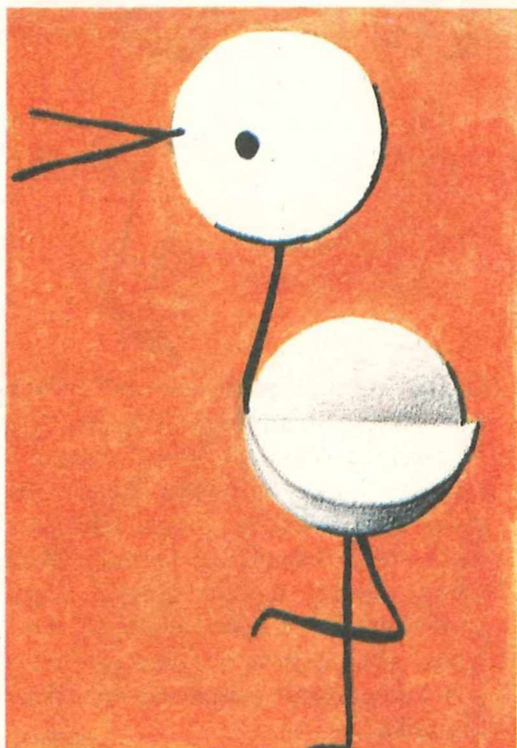
A kunmadarasi óvodásoktól kaptuk ezeket a ragasztásokat. Olcsó, enyvezett hátú körcímkékből készültek a képek. Ti is vehettek ilyet a papírboltban. Mit tudnátok ragasztani belőlük? Próbálkozzatok! Ha sikerül, küldjétek el nekünk; kíváncsian várjuk a képeket. A legérdekesebbek bekerülnek Dörmögő képtárába.

Beküldte: TOLVAJNÉ, NAGY MARIANNA óvónő

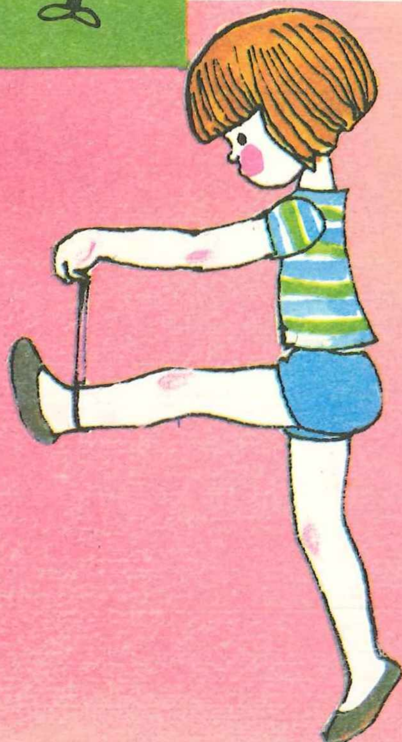

MADÁR ESZTER *rajzai*

MAKK MARCI JÁTÉKÖTLETEI:

„Kutyus" a pórázon

Állj egyenesen! Nyújtsd előre az egyik lábadat, majd emeld fel és csúsztasd egy összecsatolt övbe. Próbálj ebben a helyzetben kis szökellésekkel előre haladni. Úgy tartsd a lábadat magad előtt, mintha kutyus lenne, akinek a pórázát fogod. Hány lépést tudsz így megtenni? Vezesd a jobb és a bal lábadat váltakozva!

Örül a sétának a „kiskutyád"? Ha igen, akkor most oldalirányban húzza a pórázát. Te pedig szökdelj a pórázon tartott lábadhoz képest ellenkező irányba, majd néhány szökdelés után váltsd a pórázas lábadat, és szökdelj a másik irányba is. Tartsd a lábadat lehetőleg mindig ugyanabban a magasságban, amelyben induláskor tartottad. Addig sétáljatok, amíg el nem fáradtok. Versenyezhetsz is a barátaiddal: kinek van fáradhatatlanabb „kutyája"?

DEMETER RÓZSA

SZÁVAY EDIT rajza

Játsszunk most együtt!

Kedves Szülők, Nagyszülők!
Kedves Felnőttek!

Rövidesen elkezdődik az új iskolaév. A tavalyi nagycsoportos óvodások iskolások lesznek. Hozzájuk és szüleikhez szólunk, velük beszélgetünk, játszunk most.

A szülő az iskolába készülő gyereket tekintse „nagy"-nak. De semmiképpen ne úgy, hogy tiltsa a játéktól vagy ijesztgesse az iskolával. A gyermek ne érezze hátránynak, hogy ő már nagy (különösen a kisebb testvérrel való összehasonlításkor), neki „ezt már nem szabad csinálni". Inkább erősítsék a gyermek önbizalmát, azt éreztessék vele, hogy már *többre képes,* mint kisebb korában. Adjanak számára otthon feladatot, de ne vonják el a játéktól. Éljenek jobb időbeosztással. Az otthoni munkát úgy válasszák meg, hogy a gyermek egyedül vagy egy kis segítséggel el tudja végezni; azután kérjék számon tőle, és mindig dicsérjék meg, ha elvégezte a feladatát. Egy hatéves gyermek már önállóan, és *elég*

gyorsan fel tud öltözni egyedül is (gondoljunk az iskolai testnevelési órára, ahol nem segíthet anyuka); részt vehet a lakás takarításában (viráglocsolás, portörlés, saját fehérneműjének kimosása), és a könnyebb kerti munkákban is.

Próbálják rászoktatni a gyermeket a *gyors, de alapos, türelmesen végigvitt, befejezett munkára.* Ha nem sikerül valami először, gyakorolja, *ismételje, de ne büntetésből, hanem azért, hogy jól megtanulja.* Ha munka közben elfárad a gyermek, lankad a figyelme, inkább pihenjen egy kicsit, de ne hagyják, hogy eljátssza az időt; összpontosítson a rábízott feladat végrehajtására, amíg be nem fejezi.

Beszélgessenek vele az iskoláról, örüljenek vele együtt annak, hogy iskolás lesz, hogy már néhány hónap múlva is mennyi mindennel többet tud majd, mint azelőtt.

Bizonyára sok szülő előre megveszi a gyermek táskáját, írószereit, tornaszereit és egyéb iskolai felszerelését. Ezt megelőzően is játszhatnak vele iskolást. Képünk nagy iskolatáskát és tornazsákot ábrázol, meg sokféle egyéb tárgyat. Próbálja ezek közül a gyermek a táskájába és a tornazsákba „berakni" azokat, amelyekre az iskolában szüksége lesz: ceruzával vezesse a vonalat hozzájuk. A többit ugyancsak vonallal vezesse ki a lap szélére — ezek a tárgyak otthon maradnak. Természetesen más dolgok is szükségesek az iskolában, ez csak az alapkészlet. A többit majd a tanító néni mondja meg.

Az iskolai élet most még csak játék, pár hét múlva örömteli, de felelősségteljes munka. Ezt a felelősséget ébresztgessék a felnőttek a hamarosan iskolába kerülő gyermekben. Önmaguknak munkát, gyermeküknek nehézségeket takarítanak meg vele. *R. K.*

SOMORJAI ÉVA rajzai

GYÁRFÁS ENDRE:

DÖRMÖGŐÉK CSIPKESZÜRETE

— Zöld mezőben piros foltok...
Nézd a sok vadrózsabokrot:
megérett a csipkebogyó!
Menjetek —, szól Dörmi apó
Marcinak és Bercinek
— nagy kosárral szedjetek!

Dolgoznak egy órája már,
s még csak félig van a kosár.
— Nahát, soha nem telik meg?
Csipkebokor, meg ne csipkedd
ágaiddal bocsbundánk!
Ne légy olyan *vad* hozzánk!

— Júj, de szúrós — morog Berci.
— De ilyet még nem pipáltam:
ha előttem van a bokor,
hogyan csipkedheti hátam?

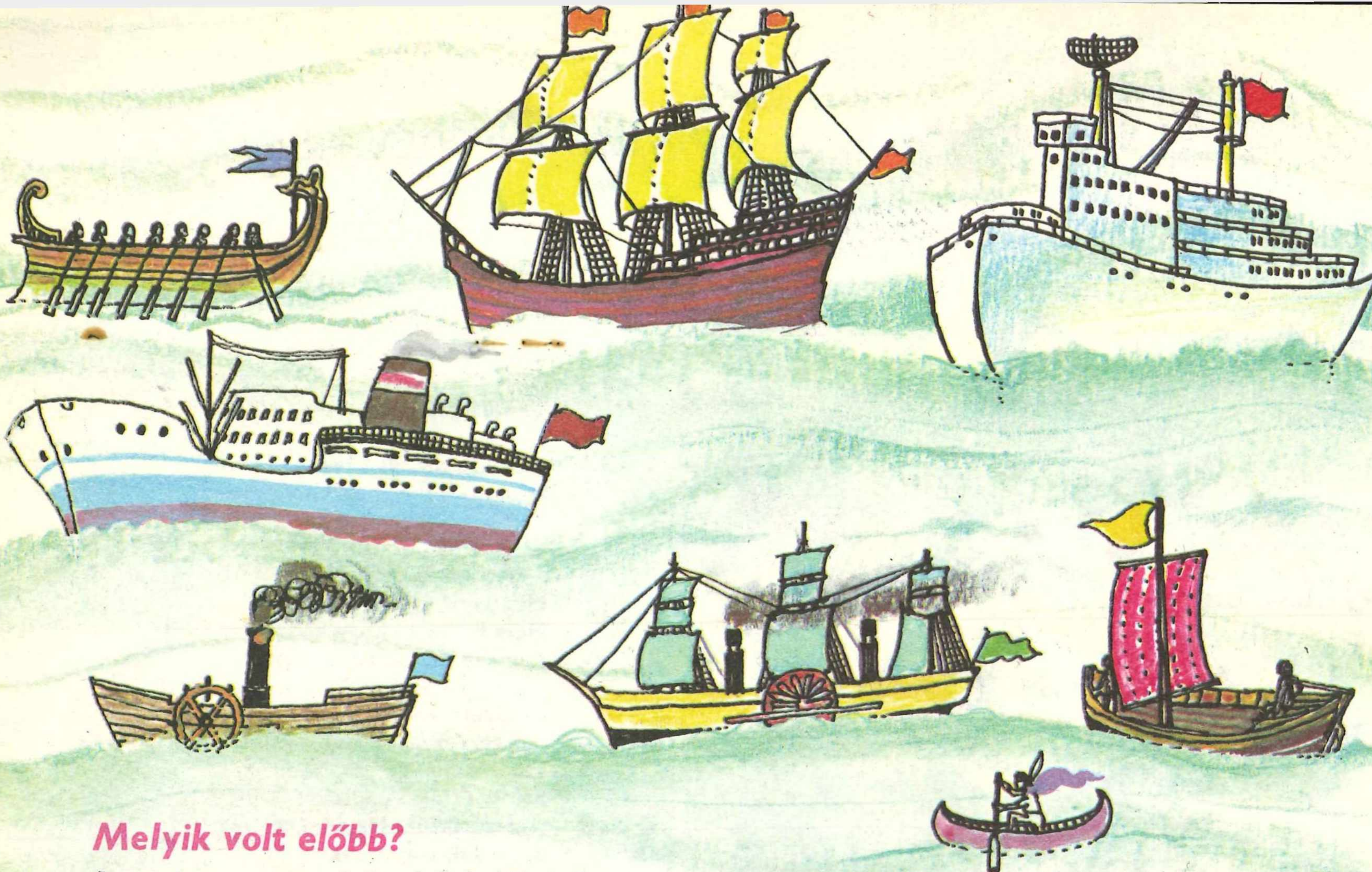
Marci ránéz s jót nevet:
— Nem a bokor csipkedett.
A Rigó szállt ide éppen.
Szólni sem tud nagy mérgében.

— Várjatok csak! — így a Rigó.
— Ha én kinyitom a csőröm,
iszkolhattok, át a réten,
árkon-bokron, hegyen-völgyön.

— Mi a bajod?
— Hát mi lenne?
Még kérdi a szemtelenje?!
Nem hagyom, hogy elvigyétek
pompás ízű csemegémet!
— Nem kell félned — mondja Marci.
— Gyere velünk s majd meglátod,
mit tervez a sok bogyóval
két brummogó jóbarátod.
Szétterítjük a padláson
s megőrizzük. Majd ha tél lesz,
kiszórjuk a madaraknak:
csipegesse, aki éhes!
Télidőben, Rigó koma,
terád is vár jó lakoma.
Sok van még a bokron... Szedjük!
Jobban megy a munka *együtt.*

SZÁVAY EDIT rajza

Melyik volt előbb?

Az ember nagyon régóta épít hajókat. Egyre gyorsabbakat, egyre kényelmesebbeket. Az iderajzolt hajók mind különböznek egymástól; mindegyiknek van olyan tulajdonsága, amely a korábbiaknak nem volt. Készíts sorrendet! Keresd meg, melyik lehet a legegyszerűbb, legrégebbi hajó, és hogyan következhettek utána sorban a többiek. Azt is mondd el anyukának, hogy milyen különbségeket figyeltél meg a hajókon, és miért gondolod, hogy az egyik előbb készülhetett a másiknál. Minden hajónak más színű zászlója van. Megfejtésül rajzold le a színes zászlókat olyan sorrendben, amilyenben szerinted épültek a hajók. Rajzodat küldd el Dörmögő Dömötörnek!

K. M.

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Főszerkesztő: Záhonyi Ede. Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó V. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest VI., Dalszínház u. 10. Telefon: 318-798. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, 1370 Budapest, Postafiók 357. Kiadóhivatal: 1374 Budapest VI., Révay u. 16. Telefon: 116-660. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KH-215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyedévre 13,50, félévre 27,—, egész évre 54,— Ft.
82.0530 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató.

A szerkesztőség belső munkatársai:
olvasószerkesztő: Kun Magda,
képszerkesztő: Kovács Endre,
levelező: Madár Eszter.

Index: 25.193
HU-ISSN 0230—1032